

PETRALOUISE MURIS

D
E
C
H
I
N
E
S
E
D
R
A
A
K

© Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris

BLADZIJ

HOOFDSTUK

3	1	Naar China.
8	2	Dat is de Keizer.
11	3	De Keizerlijke draak.
14	4	De dansende draken.
17	5	Het draakje is te wijs.
20	6	Geen draak maar een hond.
23	7	De gierige boer.
26	8	Ling vlucht naar China.
30	9	Iedereen is tevreden.

HOOFDSTUK 1 NAAR CHINA.

Heel lang geleden toen er nog geen auto's bestonden leefde een Chinese koopman. Hij werd enorm rijk door mooie Chinese stoffen in het buitenland te verkopen.

Deze koopman heette Ling.

Hij was een graag geziene gast bij koningen en keizers in heel de wereld maar vooral in Holland.

Omdat hij zo geliefd was, kreeg hij in dat prachtige land zijn eigen kasteel.

Daarom besloot hij om een tijd in Holland te blijven. De Chinees gaf enorme feesten en verspilde al zijn geld.

Tot op een dag hij enkele cent meer over had.

Al zijn vrienden verdwenen uit zijn leven, behalve Daan zijn trouwe bediende die er nog steeds is.

‘Jij bent de enige die mij nog aardig vindt,’ jammert Ling: ‘niet alleen zijn mijn centen op, ik heb ook geen vrienden meer. Het ziet er naar uit dat het om mijn geld te doen ging. Wat ben ik blij dat jij er nog bent.’

Zijn bediende, ooit een boer sust: ‘ach wat moet ik anders, ik heb ook niemand waarmee ik praten kan.’ ‘Weet je Daan,’ zegt Ling tegen zijn bediende: ‘ik ga misschien wel naar China terug. Ik heb daar familie en mijn moeder heb ik lang niet gezien.’

‘China,’ zucht de bediende: ‘dat’ land zou ik graag eens willen zien!’

‘Dan ga jij toch mee Daan, we gaan gezellig samen.’

De twee mannen beginnen met pakken.
Zij zijn al gauw op weg naar het Oosten, met Daan als koetsier.

Hij zit boven op de bok en bestuurt de koets.
Voor de koets galopperen vier paarden.
Dat is wel nodig want de koets is erg zwaar bepakt.

De weggetjes zijn zanderig of modderig, nat of stoffig.

Soms doorkruizen zij uitgestrekte velden of moeten om moerassen.

Het zal maanden duren eer zij in China zijn.

‘Ik moet stoppen!’ roept Daan: ‘de paarden zijn moe en hebben dorst. Misschien moeten hun hoefijzers nagekeken worden. Wij moeten ook ergens overnachten.’

‘Stop hier!’ roept Ling: ‘hier is een meer en volop gras. Straks gaan we wel een slaappleats zoeken.’

De koets stopt.

Daan maakt de paarden los.

Die gaan meteen grazen.
De mannen blijven een paar uur rusten.
Dan worden de paarden weer voor de koets
gespannen.
Nu gaat hun tocht door bossen en heide.
Al gauw wordt het landschap heuveliger.
De lucht kleurt donker.
'Ik zie in de verte een licht. Het is misschien een
boerderij. Wellicht kunnen wij daar overnachten.'
zegt Daan.

Ling vindt het goed en een poosje later stopt de
koets voor een groot huis dat midden op een erf
staat.
Daan klopt op de deur, hij roept: 'mogen wij binnen
komen?'
In de deuropening verschijnt een deftige boerin.
'Kom binnen, doen jullie je schoenen uit?'
'We willen hier graag overnachten is dat mogelijk?'
vraagt Daan.
De boerin kijkt teleurgesteld, zij dacht dat de
bezoekers melk of eieren kwamen kopen.
'Ik heb liever geen vreemden over de vloer, je weet
niet wat je daar van kunt verwachten.'
Zij kijkt naar Ling, hij ziet er niet Hollands uit.
'We zullen betalen.' smeekt Daan.
Ling kijkt hem niet begrijpend aan, heeft Daan dan
geld?

De boerin wijst hen een kamer en brengt hen water.
'Als de koeien gemolken moeten worden maak ik
jullie wakker. Slaap lekker.'
'Heb jij ergens geld verstopt?' vraagt Ling: 'wij
moeten voor deze overnachting betalen en ik heb
geen geld.'

'Meneer Ling, u heeft toch mooie Chinese stoffen in de koets. Geef haar een lap dan is zij tevreden.'
Ling kruipt in het bed en gaat heerlijk slapen.
Daan hoopt dat de boerin niet moeilijk gaat doen.

Het zonnetje is al op als er heel hard op de deur gebonsd wordt.

Ling zit meteen rechtop in bed en Daan schuifelt naar de deur.

'Opstaan, jullie ontbijt staat klaar!' zegt de boerin nors.

Daan loopt zenuwachtig naar de keuken.

Hij is bang dat de boerin kwaad wordt als zij ontdekt dat zij geen geld krijgt.

Hij schuift een stoel opzij voor meneer Ling.

'Wat is dit?' vraagt Ling als hij zijn bord ziet.

'Dat is karnemelksepap, er moet stroop in. Ik hoef niks, ik heb geen trek.' klaagt Daan.

Hij vertelt Ling niet dat hij niet eet omdat hij zenuwachtig is.

Ling heeft nog nooit zulke pap gegeten, hij eet alsof hij voor tien personen moet eten.

'Lust jij jouw pap niet?' vraagt hij gulzig.

'Nee!' Daan kijkt angstig naar buiten.

'Waarom kijk jij zo bang?' vraagt Ling weer.

'Ik hoop dat zij de Chinese stof mooi vindt.'

De boerin stapt haar keuken binnen.

'Ik zie dat het smaakt, zal ik wat inpakken voor onderweg?'

Daan hoopt dat Ling nee zal zeggen maar hij zegt: 'graag!'

Zij giet pap in een schaal en knoopt er een theedoek om. 'Zullen we dan nu afrekenen?'

Daan schrikt.

Ling staat kordaat op en vraagt: 'mag ik u, o edele vrouw uitnodigen om mee te lopen?'

De boerin schiet in de lach, zij loopt achter Ling mee naar de koets.

'Ik heb geen geld vrouw, maar ik heb dure geborduurde satijnen stoffen. Zie hier.'

Ling laat de mooie stoffen zien.

Daan denkt dat de boerin erg boos zal worden nu ze weet dat zij geen geld krijgt.

'Wat prachtig!' juicht de boerin. Zij voelt de satijnen en zijden stoffen.

'Wat zacht en soepel! Hoeveel stof mag ik hebben?'

Daan kijkt opgelucht als de boerin in haar hum is met de mooie lappen.

'Ik kan wel vier jurken maken, dank jullie wel.

Wacht, ik geef nog een kip mee en wat eieren.'

Daan spant de paarden weer voor de koets.

Dan gaan zij weer op weg.

'Dat was een goed idee van jou Daan. Wij betalen met mijn Chinese spullen.' lacht Ling tevreden.

Daarna gaat de reis voorspoedig.

Na iedere overnachting en na iedere maaltijd betalen zij met dingen uit China.

Of het nu een stofje is of een beeldje, een meubeltje of een zalfje, iedereen is er tevreden mee.

Dan komen zij eindelijk in China aan.

Niet op de plaats waar zij moeten zijn.

China is daar te groot voor, veel groter dan Holland.

Zij moeten nog vele kilometers afleggen.

HOOFDSTUK 2 DAT IS DE KEIZER.

Zij komen in het eerste dorp aan.
De mensen fluisteren met elkaar.
Zij kijken naar de lange mouwen van Ling en naar
zijn voorname kleding.
Zij buigen voor hem en vragen: 'bent u een
edelman? Of bent u een gezant van de keizer?
Bent u misschien iemand van de keizerlijke garde?
Of van de hofhouding?'
'Ik? Bedoelen jullie mij? Nee, dat ben ik niet.'
'O, maar dan bent u...'
Meteen rennen alle mensen alle kanten op en
maken een feestelijke maaltijd.

Zij leggen zachte kussens neer en maken het Ling
zo prettig mogelijk. Daan wordt ook goed verzorgd.
Hij lacht: 'zijn de mensen hier altijd zo gastvrij? Wat
vroegen zij daarnet?'
'Ik denk dat zij geloven dat ik de keizer ben.
Wat worden wij lekker verwend hè?' lacht Ling.
'Kunnen we dit wel maken?' piekert Daan: 'wij
maken hier toch misbruik van?'

‘Doe niet zo mal Daan, wij vertrekken snel naar een andere plaats. Daar kennen zij ons heus niet. Niemand hoeft hier achter te komen.’ grinnikt Ling. ‘Stel je voor dat men het te weten komt,’ twijfelt Daan: ‘wij zijn uiteindelijk bedriegers, worden we dan niet zwaar bestraft?’
‘Ha, ha, ik denk het wel, maar maak je daar niet druk om. China is heel groot en het Keizerlijke paleis is ver weg.’

Zij worden getrakteerd op kommetjes rijst met verse kruiden, verse groenten, noten en vis. Algauw denkt Daan niet meer aan de straf die boven zijn hoofd hangt. Hij eet totdat hij niet meer kan en ‘s avonds wordt er gefeest.

‘s Morgensvroeg voor iedereen wakker is, gaan zij er stilletjes vandoor. Als zij in het volgende dorp aankomen gebeurt precies hetzelfde. Iedereen denkt dat de keizer hun dorp aandoet en weer worden Ling en Daan verwend. Het duurt daarom niet lang dat het verhaal de ronde doet, dat de keizer door het land reist. Algauw organiseren vele dorpen en steden feesten voor hun Keizer. Iedereen wil zijn best doen om te laten zien hoezeer zij hun Keizer eren.

In het Keizerlijk paleis krijgt men ook te horen dat de keizer rondreist.
‘Ik reis helemaal niet rond! zegt de Keizer boos.

'Ik ben gewoon hier! Grijp die oplichter, grijp die bedrieger. Sluit hem op bij mijn Keizerlijke draak! Dat zal hem leren!'

De Keizer stuurt zijn Keizerlijke garde naar de dorpen waar Ling en Daan geweest zijn. Daar moeten zij bekijken waar de twee zich nu bevinden.

De twee weten niet wat er boven hun hoofden hangt.

De Keizerlijke garde is het sterkste en het slimste leger van de Keizer. Zij zijn een gevaar voor Ling en Daan.

Die weten nog van niets.

Zij zijn inmiddels in Hohhot aangekomen.

Ook daar worden zij warm verwelkomd.

Ling vertelt dat het niet ver is naar zijn geboortestad maar dat zij daar zich anders moeten kleden.

'Ik zie er gewoon uit.' reageert Daan.

'Ik zie er te chic uit.' grinnikt Ling: 'men denkt dat ik van hoge komaf ben. Het kan daar mis gaan.'

Nog voor hij dat gezegd heeft stormt de Keizerlijke garde op hen af.

Vluchten helpt niet meer.

Vooraf niet nu Ling over zijn extra lange mouwen struikelt.

De twee worden vastgebonden en in een kar gegooid.

De bevolking van Hohhot denkt eerst dat de Keizer overvallen wordt, zij vechten met de Keizerlijke garde.

Algauw wordt hun verteld dat het oplichters zijn.

HOOFDSTUK 3 DE KEIZERLIJKE DRAAK.

Ling wordt in een hok gegooid.

Het is er erg schemerig en in de hoek beweegt er iets.

Hij roept Daan, maar die is ergens anders opgesloten.

‘Daan? Daan? Zit jij hier?’ roept Ling, hij probeert in het duister iets te zien.

‘Daan is hier niet.’ zegt een vrouwenstem.

‘Waar zou hij kunnen zijn? Ik hoop niet dat hem iets ergs overkomt, want ik ben de schuldige.’

‘Nou, u bent eerlijk!’ zegt de vrouwenstem: ‘vertel mij wat meer.’

‘Ach, het zit zo. Vroeger was ik een arme koopman tot ik ontdekte dat er in het buitenland veel geld te verdienen was.’

‘En verder?’

‘Ik werd rijk en werd geliefd. Ik kreeg mijn eigen kasteel.’

‘Waarom kwam je dan terug?’

‘Mijn geld raakte op, niemand kwam meer langs.’

‘Geen echte vrienden dus.’ reageert de vrouwenstem.

‘Ik heb maar één vriend en dat is Daan.’

‘Och, och ik heb gehoord dat jij jezelf keizer waant.’

‘Ik weet heus wel dat ik de keizer niet ben.

De mensen dachten dat ik het was. Ik heb hen in die waan gelaten. Ik was niet eerlijk tegen hen.’

‘Dom van je. Nu zit je in de knoei.’

Er kraakt wat in de hoek.

‘Wat gebeurt er?’ roept Ling verschrikt.

‘O nee, ik sta per ongeluk op een ei!’

‘Ha, ha, dan kun je hem bakken.’ giechelt Ling.

De vrouwenstem huilt onbedaarlijk.

‘Waarom huilt u om een ei?’ vraagt hij.

‘Er zit een kindje in. Blijf daar niet zitten, kom help me.’

Ling staat op. ‘Een kind? U maakt een grapje hè?

Een kindje komt toch niet uit een ei? Of toch?’

Hij rent naar de donkere hoek en pakt een nat koud levend hoopje op.

Ling denkt dat het een mensenkindje is. Hij doet zijn

kleding uit en wikkelt het kindje in zodat het warmer

wordt. Hij wiegt het en zingt voor de kleine baby.

‘Moet het eten?’ vraagt hij.

‘Nog niet.’ zegt de vrouwenstem.

‘Het is een lief kindje, het huilde maar even. Maakt u

zich geen zorgen, wij verzorgen samen het kindje.

‘Dank u wel, u bent een heer.’ zegt de

vrouwenstem.

‘De vrouw in de hoek zucht: ‘ik moet de andere eieren nog uitbroeden, daarna ga ik eten zoeken.’

‘Waar gaat u dat dan zoeken? Krijgen wij hier niets

te eten? Laten zij ons hier uithongeren?’

‘Help ik wil hier uit!’

‘De vrouwenstem lacht: ‘u bent helemaal niet

opgesloten. Daar’ is de deur die is altijd van slot.’

Zij staat voorzichtig op en loopt naar de deur.

‘Zie je?’ zegt zij zacht: ‘hij is open.’

Nu straalt er zonlicht naar binnen.

Ling schrikt als hij in plaats van een vrouw een

heuse draak ontwaart.

Dan kijkt hij verschrikt naar de baby in zijn handen.

Hij durft niets te zeggen, hij doet alsof alles normaal

is.

‘Moet ik de baby in het zonnetje leggen?’

‘Even, hij mag even buiten. Hij mag niet te lang in de zon. Dat is niet goed voor de kleine. Leg hem hier maar neer,’ zegt de draak zacht: ‘is het geen schatje? Weet je, mijn kinderen worden mij afgenomen zodra zij zeven weken zijn. Ik vind dat heel erg.’ jammert de draak.

Opeens kijkt zij hoopvol naar Ling.

‘Zou jij?’

‘U bedoelt toch niet dat ik uw kinderen moet opvoeden? Ik heb het veel te druk.’

‘Te druk? Waarmee? Besef je niet dat ik jou had moeten oppeuzelen?’

Ling wordt bleek, daar had hij niet aan gedacht.

‘Ben jij bang voor mij?’ vraagt de moederdraak.

‘Ik, ik dacht dat er een mensenvrouw in het hok zat.’ stamelt Ling.

‘Dus je bent van mij geschrokken? Vind jij mijn baby niet mooi?’

‘Het is een prachtig draakje, hij is erg kleurrijk.’

‘Als jij voor hem blijft zorgen zal ik je niets aandoen. Jij hebt toch immers mijn baby gered?’

‘Goed, ik heb geen andere keus.

Ik zal ervoor zorgen dat hem niets overkomt.

Hij zal groot en sterk worden.’

Zij opent haar bek, er

komt rook en vuur uit. Dan laat zij een vreugdekreet.

‘Pas op voor de keizer,’ waarschuwt zij: ‘want mijn zoon mag niet knapper worden dan hij. Let op de groene voelsprietten van mijn zoontje.’

HOOFDSTUK 4 DE DANSENDE DRAGEN.

Als de keizer te horen krijgt dat de Chinees nog leeft. Laat hij hem bij zich roepen.

‘Je hebt geluk,’ zegt hij: ‘mijn draak vond jou geen lekker hapje. Ik neem aan dat jij haar de waarheid hebt verteld. Nu mag jij mij’ alles vertellen.

Ling vertelt zijn hele verhaal weer, waarna de keizer hem vrijlaat.

‘Moment Ling!’ zegt de Keizer: ‘jij bent alles kwijt, zelfs jouw koets. Neem iets van mij aan. Wil je soms een paard?’

‘Graag Majesteit, ik zou graag een paard hebben. Ik zou ook willen dat u de Hollandse Daan vrijlaat en ik wil een klein draakje. Het jongetje uit het nest.’

De keizer geeft het bevel om het draakje en het paard te halen.

Ook Hollandse Daan is vrij.

Nu gaan zij op weg naar Ling’s familie.

Onderweg let Ling niet op de groene voelsprietten van de draak.

Hij is de waarschuwing allang vergeten.

Hij weet niet dat de draken – voelsprietten mensen aanraken en dan hun gedachten horen.

Zo leert een draak van alles. Hij leert de kleuren en tellen en heel moeilijke sommen. Hij leert wat mag en niet mag. Maar vooral leert hij de mensen echt kennen.

Als Ling en Daan in Peking aankomen is iedereen bang voor het draakje.

Niemand wil hen binnenlaten, zelfs Ling’s ouders niet.

‘Een draak in huis brengt ongeluk.’ zeggen zij.
Ling krijgt buiten een maaltijd, daarna wordt hij weer weggestuurd.

‘Kop op!’ troost Hollandse Daan, we zoeken werk.
Misschien kunnen we het draakje kunstjes leren.
Wie weet brengt dat geld op.’
Dat lijkt Ling een goed idee.

Na twee weken doet de draak nog niets anders dan eten en slapen.

‘Dit is geen doen,’ klaagt Daan: ‘laten we dat beest verkopen.’

Maar niemand wil het draakje kopen, zelfs niet als drakenvlees.

‘Weet je Daan, in Holland kennen ze geen Chinese draken. Laten we teruggaan.’

Daan heeft geen zin om al terug te gaan, de reis duurt veel te lang.

Zij hebben immers maar één paard en het draakje loopt heel traag.

Ling wil naar Holland terug.

Onderweg reizen zij door het platteland.

Zij komen langs talloze boerderijen.

Onderweg vragen zij boeren of zij op het land mogen werken inruil voor een bed en eten.

De boeren zijn wel’ geïnteresseerd in het draakje.

Zij weten dat draken geluk en voorspoed brengen.

Ling en Daan zijn dus overal welkom.

Overal waar de twee vertrekken, krijgen de boeren meer geld voor hun granen, groenten, vee of melk.

Dan krijgt de Keizer te horen dat iedereen een stuk rijker is als Ling langs is geweest.

Weer stuurt hij zijn Keizerlijke garde achter Ling en Daan aan.

Weer worden de twee gevangen genomen.

Ondertussen moet het draakje over het Keizerlijke landgoed lopen.

Jammer genoeg wordt de Keizer niet rijker dan dat hij al is.

Daarom laat hij het draakje met de Keizerlijke garde vechten.

Onderwijl glijden zijn voelsprietten langs hun hoofden.

‘Waarom laat je dat beest toch vechten?’ vraagt de grote wijze moeder Keizerin. ‘Je weet toch dat het ongeluk brengt! Laat het beest liever dansen.’

De Keizer gebiedt dat het nieuwjaar is als het draakje uitgeteld op de grond ligt.

Hij maakt een nieuwe wet dat draken het oude jaar moeten uitdansen.

Zijn Keizerlijke moeder zegt: ‘het nieuwjaar is pas voorbij. Waarom vieren we nu alweer nieuw jaar?’

‘Omdat ik dat leuk vind.’

Iedereen moet met draken dansen, als teken dat het nieuwjaar in aantocht is.’

HOOFDSTUK 5 HET DRAAKJE IS TE WIJS.

Ondertussen zitten Ling en Daan in het hok van de moederdraak.

Zij weten niet dat heel het Chinese volk elke maand met draken moet dansen.

En elke maand begint er een nieuw jaar.

De wil van de Keizer is een wet, waar niemand over klaagt.

‘Dit is te gek voor woorden,’ zegt de moederdraak boos: ‘wij worden gedwongen om te dansen.

Wij moeten dansen totdat wij er bij neervallen.

Ik vind het ongepast!’

De moederdraak is daarom erg boos op de Keizer.

Zij heeft medelijden met haar zoon die in het paleis gevangen zit.

Het kleine draakje zit in een te krappe kooi pal naast de troon.

Toevallig houdt de Keizer audiëntie.

Brave burgers mogen hem dingen vragen of hem ergens op wijzen.

Hun vragen zijn soms heel moeilijk te begrijpen maar het draakje weet overal een antwoord op.

De Keizer is erg jaloeers op het draakje.

Als de mensen weg zijn sluit hij hem op in een donker hok zonder eten of drinken.

Als de moederdraak hoort hoe het haar zoon vergaat is zij erg kwaad.

Zo kwaad dat niet alleen uit haar bek vuur komt maar ook uit haar poten en staart.

Zij wil het liefst de Keizer aanvallen maar bedenkt zich snel. Zij draait zich om naar Ling en Daan. 'O mijn arme zoon! Ling... heb jij dan helemaal' niet op hem gelet? Hij heeft zeker iedereen met zijn groene sprieten aangeraakt. Nu is hij te wijs geworden. Hij is zelfs wijzer dan de Keizer. Wij moeten hem redden!'

Nu weet Ling ineens weer dat de moederdraak gewaarschuwd had. 'Maar...maar, u had mij niet verteld waarom ik op die voelsprietten moest letten!' verweert Ling zich.

'Wij moeten vluchten Ling. Ik hoop niet dat de Keizerlijke garde met pijlen op ons zal schieten. Willen jullie alsjeblieft mijn kind uit het hok halen?

Daarna zal ik jullie samen met het paard en mijn zoon buiten de Chinese grens zetten.

Kom hier nooit meer terug zolang de keizer leeft. Zorg goed voor mijn zoon. Ik vertrek vanavond met heel mijn drakenfamilie!

In China zal geen enkele draak meer voor een Keizer dansen.'

Als Ling de babydraak gehaald heeft vliegen talloze draken over China.

Buiten de Chinese grenzen dalen de draken in de bergen.

'Jullie tocht naar Holland zal moeilijk zijn.

Vaarwel Ling, vaarwel Daan, wees lief mijn zoon!

'Waarom mag ik niet met jullie mee mama? Wat heb ik verkeerd gedaan?' vraagt de babydraak.

'Jij bent te wijs geworden, wijzer dan iedereen.

Jij bent een gevaar voor ons. Je kon dat niet weten.

Luister goed naar Ling, vaarwel mijn kind.'

Alle draken vliegen op. Zij gaan naar een land zonder Keizer.

Het kleine draakje kijkt hen verbijsterd na.

Ling aait het diertje en merkt op: 'we komen straks weer in een dorp. Wij moeten deze draak vermommen. Mensen moeten denken dat het een hond is. Hoe doen we dat?'

'Laten we een modderplas zoeken dan smeren wij hem met modder in.' oppert Daan.

'We kunnen hem ook geen draak noemen,' piekert

Ling: 'verzin jij eens een hondennaam?'

'Toby? Max? Boris? Trouwens honden hebben hondenhaar en onze hond heeft schubben.

Zullen wij hem Vis noemen of Baars? Snoek misschien of Sidderaal?'

Daan voelt aan de drakenschubben.

'Het zou ook een varaan kunnen zijn maar daar zijn mensen ook bang voor.

HOOFDSTUK 6 GEEN DRAAK MAAR EEN HOND.

Daan bekijkt het draakje van alle kanten. Hij beslist dat de draak geen draak meer mag zijn. 'Nee een hond is een beter idee. Onze hond heeft last van een schubbenziekte,' grinnikt Daan: 'we noemen hem Schubje.'

'Ik wrijf hem alvast met modder in, dan kleurt hij mooi bruin.' zegt Ling.

'Kleuren alleen werkt niet,' lacht Daan: 'het is een draak en het blijft een draak. We moeten hem vermommen.'

'Ja maar... met wat? vraagt Ling.

'Allereerst kun jij wat lappen scheuren van jouw kleding,' oppert Daan: 'je hebt genoeg.

Daarmee moeten wij de opvallende plekken van de draak verbinden.

Zijn hoorntjes moeten bedekt worden, anders zien ze meteen dat het geen hond is.

Zijn voelsprietten moeten ook vastgemaakt worden.
Die kunnen we niet verstoppen.'
'Help me Daan. Ik kan dat niet alleen.'

De mannen smeren de draak in met modderwater,
daarna rollen zij hem door het zand.
De draak kleurt langzaam bruin.
Dan scheurt Ling enkele kledingstukken en bindt de
lappen om de draak.
Hij bindt de lappen om zijn poten en zijn staart.
Als laatst wikkelt hij een tulband om zijn kop.
De drakenhoortjes zijn niet langer zichtbaar.
Daarna propt Daan de voelsprietten tussen de stof
om de drakenkop.
Weer bekijkt hij het draakje, hij grinnikt: 'wat voor
een soort hond ben jij eigenlijk? Je ziet er
belachelijk uit!'
De draak vindt het allemaal wel koddig, hij springt
als een hond en kwispelt zijn staart.

Na een uurtje is de modder opgedroogd.
Nu zijn Ling en Daan gereed om het dorp in te
gaan.
Zij laten hun aparte Chinese hond zien en vragen er
geld voor.
Zij kopen eten en regelen een slaappleats.
'Dat gaat goed!' zeggen zij tegen elkaar.
'Onze Schubje doet het goed, het lijkt een echte
hond.'
De mannen vallen lachend in slaap.

Het gaat ook goed, drie dagen lang.

Het weer is plots veranderd.
Het regent heel hard en soms hagelt het.
De bruine hond kleurt geleidelijk aan groen en rood.
De lappen om de drakenpoten knellen.
Hij jammert: 'laat me toch een draak zijn.
Een hond zijn is niet leuk. Een draak is schoon en netjes maar ik moet een modderige hond zijn.
Dat voelt helemaal niet prettig!'

Zo als gewoonlijk, houden mensen meer van honden dan van draken.
De dorpelingen willen niets met draken te maken hebben.
Zij verjagen de mannen met hun draak hun dorpjes uit.

Nergens kunnen de mannen nog eten of slapen.
De mannen moeten in de buitenlucht slapen.
Zij moeten ook naar voedsel zoeken.
Dat is heel moeilijk.
Dus eten zij wat op het menu staat van een varken of vogel en drinken zij uit beekjes.
Hun weg naar Holland gaat over bergen en door kloven.

'Ik kan niet meer,' klaagt Ling: 'ik ben zo vies en moe dat ik er aan denk om hier te blijven.'
'Hier?' schrikt Daan: 'in dit ravijn? Niks daarvan!
Bij het eerstvolgende huisje dat we tegenkomen vragen wij om hulp. Hier gaan we dood!
Of jij nu moe bent of niet, we moeten verder.
'Hup Ling, zet je schouders eronder!
Laat zien dat je moedig bent!'
Dan loopt Ling weer verder.

HOOFDSTUK 7 DE GIERIGE BOER.

Het duurt een halve dag eer zij bij een huis van een boer aankomen.

Zij worden meteen binnen gelaten en hartelijk ontvangen.

Daar vertellen Ling en Daan hun avonturen maar vooral waarom zij hun draak bij zich hebben.

‘Kan het beest werken?’ vraagt de boer.

Hij bekijkt de draak van top tot teen.

‘Mijn trekdieren zijn ziek en kunnen hun werk niet aan. Deze draak zou de ploeg voort kunnen trekken. Mijn land moet bewerkt worden anders slaat de grond dicht.’

Ling vraagt zijn draak of hij helpt.

De draak antwoordt: ‘ik wil dat je belooft dat jij altijd bij mij blijft, je mag mij niet alleen laten. Dan zal ik je pas helpen. Vraag niet alleen om eten en een bed maar vraag om een paard en een kar.’

‘Waarom die kar? Wij hebben geen spullen om te dragen.’ vraagt Ling.

‘Die kar is voor mij. Daarin wil ik rijden,’ zegt de draak: ‘goed?’

‘Oké, ik beloof het. Ik zal je nimmer verlaten.’

Vanaf die dag werkt de draak op het land totdat het werk erop zit.

De mannen zijn dag en nacht aan het werk.

Uiteindelijk krijgen de mannen hun beloning.

Als de boer hen meeneemt naar een schuur, zien zij een oude koets zonder wielen en as.

Het binnenwerk is versleten en alle onderdelen liggen er los omheen.

De boer heeft vandaag zijn gulle bui.

‘Knap deze koets op en hij is voor jullie.’

Ling kijkt teleurgesteld maar Daan troost: ‘kop op dit ding krijg ik wel weer op zijn wielen.’

‘En het paard?’ vraagt Ling aan de boer.

‘Buiten,’ mompelt de boer: ‘die staat in de wei.

Het is die dikke achter in het veld.’

Ling kijkt verschrikt.

‘Maar dat is een oud beest. Die kan vast de lange ruige tocht naar Holland niet aan.’

‘Doe het er maar mee,’ moppert de boer:

‘iets anders krijgen jullie niet! Willen jullie hem wel of willen jullie hem niet.

Beslis nu... anders trekken jullie de koets maar zelf voor.’

‘We willen hem graag hebben.’ komt Daan tussenbeide.

De boer loopt de schuur uit.

Nu barst Ling in woede uit.

‘We hebben het land bewerkt en gezaaid.

We hebben geoogst. Die boer heeft in al die maanden geen vinger uitgestoken! We hebben de koeien gemolken en laten grazen. We hebben matten geklopt en gekookt. We hadden allang in Holland kunnen zijn!’

‘Zoet maar,’ sust Daan: ‘we hebben een koets en een paard. Onze buiken zijn gevuld. Zodra de koets rijdt vertrekken we.’

Daan is erg handig.

Algauw staat de koets weer op zijn wielen.

Het oude paard wordt ervoor gespannen, dan begint de reis.

Als de koets twee uur heeft gereden struikelt het paard en valt dood neer.

‘Wat nu?’ piekert Ling: ‘wat moeten we zonder paard? We zullen nu zelf de koets moeten trekken.’

De beide mannen trekken aan de koets.

Er komt weinig beweging in. Zij steunen en zuchten.

Boven op de koets kijkt de draak geamuseerd naar de voorstelling.

‘Jullie kunnen er niks van. Laat mij de koets voortrekken. Span mij voor de koets, ik breng jullie thuis.’

Binnen enkele ogenblikken is de draak voor de koets gespannen.

De koets rijdt razend snel.

Zo snel dat de koets zijn wielen verliest.

De mannen stappen de koets uit en kijken of die nog te repareren is.

‘We zullen het ding achter moeten laten.’

concludeert Daan.

Hij loopt om de koets en zoekt in de omgeving naar de wielen.

‘De achteras is gebroken en de twee achterwielen zijn spoorloos. We moeten lopen.’ jammert Daan.

‘Dan zit er maar één ding op. We zullen moeten vliegen,’ zucht de draak: ‘beklauter mijn rug.’

De draak vliegt met een reuze vaart over bergen en dalen.

Het duurt dan ook niet lang voor zij in Holland zijn en van zijn rug af kunnen stappen.

HOOFDSTUK 8 LING VLUCHT NAAR CHINA.

Ling en Daan zijn heel erg blij als zij in het kasteel terug zijn.

Er komt echter niets van rusten.

Daan moet aardappels poten en groenten kweken.

Daarbij loopt het draakje aldoor in de weg.

Ling ruilt meubelen voor enkele koeien en kippen zodat zij ook vee hebben.

Langzaamaan worden de mannen boeren.

Het zijn wel boeren die in een kasteel wonen.

Ling verkoopt melk en eieren.

Daan verkoopt groenten, fruit en aardappels.

Het draakje groeit als kool en wordt ontevreden.

Hij wil overal mee naartoe en is erg vervelend.

Maar Ling is niet over te halen, hij wil dat hij in het kasteel blijft.

Dat moet omdat mensen bang voor draken zijn.

Misschien zijn er gemene ridders in de buurt die de draak willen doden.

Ling krijgt ook geen nachtrust want de draak springt in zijn bed.

De draak is erg groot en Ling rolt daarom vaak uit bed.

Midden in de nacht na een kort slaapje wil de draak spelen.

Ling wordt er moedeloos van en is vaak boos.

De draak gaat ook meer eten, hij graast Daan's groentetuintje leeg.

Dan ontdekt Daan dat het draakje ook kaas lust.

Hij gaat grote kazen maken.

Die verkoopt hij en geeft de draak ook kazen die hij heel naar binnen slikt.

Ling krijgt er genoeg van er is niet tegenop te werken. De draak blijft hongerig.

‘Ik ga naar China terug maar dan zonder draak!’
jammert Ling.

Telkens als Ling stiekem de benen wil nemen, rent de draak hem achterna.

Dan graaft Ling een slotgracht.

Een diepe slotgracht die tot aan de poort reikt.

Nu kan de draak hem niet meer volgen want draken kunnen niet zwemmen.

Ling denkt helemaal niet aan de drakenvleugels.

Als Ling weer een poging doet om van de draak af te komen, vliegt de draak hem na.

Ling gaat de volgende dag naar de markt om eieren te verkopen.

Hij piekert hoe hij van de draak af kan komen.

Dan stopt er een koets vlak bij hem.

In de koets zit een arm gezin dat hun huis uitgezet is.

Zij vragen Ling om melk, kaas en eieren.

Dat brengt Ling op een idee.

Hij vraagt het gezin om te komen logeren.

Hij vertelt hen ook dat hij een Chinese hond heeft maar dat zij daar niet bang voor moeten zijn.

Het gezin is erg blij.

Ling wil meteen terug naar het kasteel.

In de slotgracht ligt een roeibootje, daarmee varen zij naar de poort.

Hij geeft zijn gasten te eten en vraagt hen of zij op de hond willen passen.

Dat willen zij maar wat graag.

Zij zijn erg blij dat zij in een kasteel mogen logeren en op een hondje willen zij wel passen.

Zij weten nog niet dat het geen hond is.

Ling verzint een smoes om weg te komen.

‘Ik moet een boodschap doen, mag ik jullie koets lenen?’

Terwijl het gezin eet heeft Ling de koets volgepropt met eten en spullen.

‘Natuurlijk, neem hem maar mee.’ zegt het gezin.

‘Kom Daan je moet mee, dit keer ga ik op de bok zitten.’

Daan weet nog niet dat Ling voor de draak wil vluchten.

Hij denkt dat zij boodschappen gaan doen.

De draak denkt dat ook, hij blijft netjes in het kasteel.

Ling zijn hart bonkt van opwinding als hij over de slotgracht vaart.

Hij houdt zijn mond stijf dicht.

Hij durft Daan nog niet te zeggen wat hij van plan is.

Als Daan in de koets stapt ziet hij alle spullen.

‘Gaan we dat verkopen of ruilen?’

Ling geeft geen antwoord hij laat het paard flink draven.

‘Zeg Ling, je gaat de verkeerde kant op!’ schreeuwt Daan vanuit de koets.

‘Ik ga ook niet naar de markt, ik ga naar mijn familie in het verre China.’

‘Stop onmiddellijk de koets, ik blijf hier!’ schreeuwt Daan. Als de koets stil houdt stapt hij uit.

‘Je kunt dat gezin toch niet alleen achterlaten bij onze draak? Ik ga terug!’

HOOFDSTUK 9 IEDEREEN IS TEVREDEN.

Ling vraagt: 'ik ga naar China, ga je echt niet mee?'
'Nee echt niet.' moppert Daan.

'Zeg tegen het gezin dat zij mijn kasteel mogen hebben in ruil voor hun koets. Vaarwel Daan!'

Ling rijdt meteen weer weg.

Daar staat Daan, hij moet helemaal terug lopen.

Na twee uur is hij weer terug in het kasteel.

Het gezin heeft de hond nog niet gezien, maar Daan ziet hem boven het kasteel vliegen.

Hij lokt de draak en zegt: 'we gaan jouw familie zoeken. Wacht buiten het kasteel op me, ik moet wat spullen pakken.'

De draak doet wat hem gevraagd wordt.

Dan loopt Daan naar het gezin.

'Mijn baas is naar China met jullie koets, in ruil daarvoor krijgen jullie dit kasteel met alles wat daarbij hoort.'

'Maar... dat is teveel!' reageren zij verbaasd.

'Hier hoort land bij met groenten en fruit. Er zijn ook koeien en kippen. Alles is voor jullie, veel geluk ermee. Ik ga mijn spullen pakken en vertrek daarna.'

Het gezin is dolblij met alles, zij gaan meteen het kasteel van alle kanten bekijken.

Als Daan al zijn spullen ingepakt heeft, groet hij nogmaals de familie.

Dan loopt hij snel naar de poort. 'Kom hierheen,' roept hij naar de draak: 'dan kan de boot aan deze kant blijven liggen!'

De draak komt. Meteen klautert Daan op zijn rug. 'Waar moet ik naartoe vliegen?' vraagt de draak.

'Naar landen rond China, daar ergens zal jouw drakenfamilie wel wonen.'

Het duurt maanden eer Daan de drakenfamilie heeft gevonden.

Hij laat de draak daar achter.

Dan wil hij Ling in Peking opzoeken.

Hij is te voet en weer duurt het maanden voor hij daar eindelijk aankomt.

Ling's hele familie is bezig grote lappendraken te maken waaronder zij kunnen dansen.

Daan grinnikt: 'dat is zeker voor het nieuwe jaar hè?'

Ling kijkt glimlachend op: 'het nieuwe jaar begint voortaan in februari. Dat wil de Keizer nu er geen echte draak meer te vinden is.'

EINDE.